

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 4ης Μαρτίου 2002*

Στην υπόθεση C-175/00,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Marie-Josée Verwayen-Boelen

και

Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening,

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: R. Grass

αφού το αιτούν δικαστήριο πληροφορήθηκε ότι το Δικαστήριο προτίθεται να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του,

αφού κλήθηκαν οι ενδιαφερόμενοι κατά την έννοια του άρθρου 20 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου να υποβάλουν συναφώς τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

¹ Με απόφαση της 4ης Μαΐου 2000, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 10 Μαΐου 2000, το Arbeidshof te Antwerpen υπέβαλε βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, προδικαστικό

ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 1408/71).

- 2 Το ως άνω ερώτημα τέθηκε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ της Marie-Josée Verwayen-Boelen και του Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (στο εξής: RVA) σχετικής με την άρνηση του δευτέρου να λάβει υπόψη την περίοδο κατά την οποία η ενδιαφερομένη έλαβε παροχές δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας προκειμένου να καθορίσει αν αυτή δικαιούται να λάβει παροχές ανεργίας κατ' εφαρμογήν της βελγικής νομοθεσίας.

Η κοινοτική ρύθμιση

- 3 Το άρθρο 4 του κανονισμού 1408/71 ορίζει:

«1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για όλες τις νομοθεσίες που αφορούν τους ακόλουθους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης:

[...]

ξ) παροχές ανεργίας·

[...]

4. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για την κοινωνική πρόνοια [...]».

- 4 Το άρθρο 67, παράγραφοι 1 έως 3, «Συνυπολογισμός των περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως», του τίτλου III, κεφάλαιο 6, «Ανεργία», του κανονισμού 1408/71 ορίζει:

«1. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από τη συμπλήρωση περιόδων ασφαλίσεως, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που συμπληρώθηκαν υπό την ιδιότητα μισθωτού υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ως να επρόκειτο για περιόδους ασφαλίσεως που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, υπό τον όρο πάντως ότι οι περίοδοι απασχολήσεως θα είχαν θεωρηθεί ως περίοδοι ασφαλίσεως αν είχαν συμπληρωθεί υπό τη νομοθεσία αυτή.

2. Ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου εξαρτά την κτήση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από τη συμπλήρωση περιόδων απασχολήσεως, λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφαλίσεως ή απασχολήσεως που συμπληρώθηκαν υπό την ιδιότητα

μισθωτού υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ως να επρόκειτο για περιόδους απασχολήσεως που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον φορέα αυτόν.

3. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο ii, και στοιχείο β', σημείο ii, η εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 τελεί υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει τελευταία:

— στην περίπτωση της παραγράφου 1, περιόδους ασφάλισης,

— στην περίπτωση της παραγράφου 2, περιόδους απασχολήσεως,

κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας δυνάμει της οποίας ζητούνται οι παροχές».

5 Το άρθρο 80, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97 (στο εξής: κανονισμός 574/72), ορίζει τα ακόλουθα:

«Βεβαίωση των περιόδων ασφάλισης ή απασχολήσεως

1. Για να επωφεληθεί των διατάξεων του άρθρου 67, παράγραφος 1, 2 ή 4, του κανονισμού [1408/71], ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να προσκομίσει στον αρμόδιο φορέα βεβαίωση που να αναφέρει τις περιόδους ασφάλισης ή απασχολήσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία στην οποία υπήχθη προηγουμένως τελευταία καθώς και όλες τις συμπληρωματικές πληροφορίες που απαιτούνται από την νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

2. Η βεβαίωση αυτή εκδίδεται κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου είτε από τον αρμόδιο για θέματα ανεργίας φορέα του κράτους μέλους, στη νομοθεσία του οποίου υπήχθη προηγουμένως τελευταία, είτε από άλλο φορέα που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αυτού. Αν δεν προσκομίσει αυτή τη βεβαίωση, ο αρμόδιος φορέας απευθύνεται στον πρώτο ή στον δεύτερο από τους προαναφερθέντες φορείς για να τη λάβει».

- 6 Η βεβαίωση του άρθρου 80 του κανονισμού 574/72 (στο εξής: βεβαίωση E 301) εκδίδεται βάσει εντύπου που προβλέπει η απόφαση 154 (94/605/EK) της Διοικητικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων, της 8ης Φεβρουαρίου 1994, για τα υποδείγματα εντύπων που είναι απαραίτητα στην εφαρμογή των κανονισμών 1408/71 και 574/72 (E 301, E 302, E 303) (EE L 244, σ. 123).

Η βελγική νομοθεσία

- 7 Στο Βέλγιο, το βασιλικό διάταγμα της 25ης Νοεμβρίου 1991, περί ανεργίας (*Moniteur belge* της 31ης Δεκεμβρίου 1991, σ. 29888, στο εξής: βασιλικό διάταγμα της 25ης Νοεμβρίου 1991) διέπει την ασφάλιση κατά της ανεργίας. Το άρθρο 30, παράγραφος 1, του διατάγματος ορίζει:

«Για να του χορηγηθούν οι παροχές ανεργίας, ο εργαζόμενος με πλήρη απασχόληση πρέπει να έχει εργασθεί τον ακόλουθο αριθμό ημερών:

- 1 312 ημέρες εργασίας κατά τους 18 μήνες που προηγούνται της αιτήσεώς του, εφόσον είναι ηλικίας κάτω των 36 ετών

- 2 468 ημέρες εργασίας κατά τους 27 μήνες που προηγούνται της αιτήσεως, εφόσον είναι ηλικίας από 36 έως κάτω των 50 ετών

- 3 624 ημέρες εργασίας κατά τους 36 μήνες που προηγούνται της αιτήσεως, εφόσον είναι ηλικίας 50 ετών και άνω.

Ο εργαζόμενος με πλήρη απασχόληση δικαιούται επίσης τις παροχές ανεργίας εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις που ισχύουν για κατηγορίες προσώπων μεγαλύτερης ηλικίας.

[...]»

8 Το άρθρο 32 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Νοεμβρίου 1991 ορίζει επίσης ότι ο εργαζόμενος με πλήρη απασχόληση ηλικίας κάτω των 36 ετών που δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 30, παράγραφος 1, του εν λόγω διατάγματος μπορεί

εντούτοις να λάβει παροχές ανεργίας αν αποδείξει ότι έχει συμπληρώσει το ήμισυ των ημερών εργασίας που απαιτούνται από τη διάταξη αυτή κατά τη σχετική περίοδο αναφοράς, καθώς και τη συμπλήρωση 1560 ημερών εργασίας κατά τα δέκα έτη που προηγούνται της εν λόγω περιόδου αναφοράς.

- 9 Το άρθρο 38, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος της 25ης Νοεμβρίου 1991 ορίζει:

«Για την εφαρμογή των άρθρων 30 έως 36, εξομοιούνται με ημέρες εργασίας:

- 1 οι ημέρες που δικαιολογούν την καταβολή αποζημιώσεως κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας σχετικής με [...] την ασφάλιση κατά της ανεργίας [...].

[...].»

Η ολλανδική ρύθμιση

- 10 Η Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers (εθνική ρύθμιση για τις κατηγορίες ανέργων), της 13ης Δεκεμβρίου 1984 (*Staatsblad* 1984, αριθ. 626, στο εξής: RWW), θεσπίζει σύστημα αποκαλούμενο «εθνική αρωγή», το οποίο σκοπεί στην καταπολέμηση της ανεργίας και την εξασφάλιση οικονομικής ανεξαρτησίας στους

δικαιούχους του. Το σύστημα αυτό καλύπτει όλα τα πρόσωπα που δεν έχουν ή δεν έχουν πλέον δικαίωμα σε παροχές βάσει του *Werkloosheidwet* (νόμο περί ανεργίας), της 6ης Νοεμβρίου 1986 (*Staatsblad* αριθ. 566), του *Wet werkloosheidsvoorziening* (νόμου περί της ασφάλισης κατά της ανεργίας), της 10ης Δεκεμβρίου 1964, ή του *Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers* (νόμου περί της παροχής εισοδηματικής ενισχύσεως σε ηλικιωμένους και εν μέρει ανίκανους προς εργασία άνεργους), της 6ης Νοεμβρίου 1986 (*Staatsblad* αριθ. 565).

Η κύρια δίκη και το προδικαστικό ερώτημα

- 11 Η Marie-Josée Verwayen-Boelen, η οποία γεννήθηκε το 1951 και έχει τη βελγική και την ολλανδική ιθαγένεια, κατοικούσε στο Βέλγιο μέχρι το 1987. Εκεί άσκησε ανεξάρτητη δραστηριότητα, από τις 31 Οκτωβρίου 1977 έως τις 21 Οκτωβρίου 1986.
- 12 Το 1987 μετακόμισε στις Κάτω Χώρες. Από την 1η Οκτωβρίου 1987 έως τις 31 Οκτωβρίου 1995, έλαβε παροχές βάσει του RWW χωρίς να ασκήσει εκεί κανένα επάγγελμα.
- 13 Τον Νοέμβριο 1995, αφού επέστρεψε στο Βέλγιο, η Marie-Josée Verwayen-Boelen κατέθεσε στις 17 Ιουλίου 1997 αίτηση για να λάβει, από την 1η Απριλίου 1997, παροχές ανεργίας βάσει του βασιλικού διατάγματος της 25ης Νοεμβρίου 1991. Σ' αυτήν της την αίτηση επισύναψε το πιστοποιητικό E 301 που εξέδωσαν οι ολλανδικές αρχές, το οποίο ανέφερε την περίοδο κατά την οποία η Marie-Josée Verwayen-Boelen ελάμβανε παροχές βάσει του RWW.

- 14 Οι αρμόδιες ολλανδικές αρχές, όταν ρωτήθηκαν από το RVA, την αρμόδια αρχή για να αποφανθεί επί της αιτήσεως, δήλωσαν ότι το πιστοποιητικό E 301 χορηγήθηκε εκ παραδρομής, διευκρινίζοντας συναφώς ότι «η λήψη παροχής RWW δεν δημιουργεί υποχρέωση υποχρεωτικής ασφάλισης εντός των Κάτω Χωρών και [ότι], συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει λόγος για εξομίωση».
- 15 Το RVA απέρριψε την αίτηση της Marie-Josée Verwayen-Boelen στις 13 Αυγούστου 1997, διότι αυτή δεν είχε συμπληρώσει στις Κάτω Χώρες τις περιόδους ασφάλισης ή τις εξομοιούμενες με αυτές περιόδους κατά το άρθρο 30 του βασιλικού διατάγματος της 25ης Νοεμβρίου 1991 και, επιπλέον, δεν είχε αποδείξει ότι συμπλήρωσε στο Βέλγιο ημέρες εργασίας ή εξομοιούμενες με αυτές ημέρες κατά την περίοδο αναφοράς.
- 16 Δεδομένου ότι η προσφυγή που άσκησε η Marie-Josée Verwayen-Boelen κατά της αποφάσεως αυτής του RVA απορρίφθηκε από το Arbeidrechtbank te Hasselt (Βέλγιο) με απόφαση της 2ας Ιουνίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε έφεση ενώπιον του Arbeidshof te Antwerpen. Συγκεκριμένα, ζητεί την εφαρμογή του άρθρου 67 του κανονισμού 1408/71 για να μπορέσει να συμπεριλάβει, στο πλαίσιο του βελγικού συστήματος ασφάλισης κατά της ανεργίας, τις περιόδους κατά τις οποίες ελάμβανε τις παροχές RWW.
- 17 Αναλύοντας την RWW υπό το φως της νομολογίας του Δικαστηρίου, το αιτούν δικαστήριο προβληματίζεται ως προς το αν η νομοθεσία αυτή πρέπει να νοηθεί ως θεσπίζουσα σύστημα παροχών ανεργίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1408/71 και αν, ως εκ τούτου, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του. Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι μόνον εάν πληρούνται ο δεύτερος αυτός όρος μπορεί η Marie-Josée Verwayen-Boelen να επικαλεστεί το άρθρο 67 του εν λόγω κανονισμού.

- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Arbeitshof te Antwerpen αποφάσισε να αναβάλει την έκδοση αποφάσεως και να θέσει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, το οποίο ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός ισχύει για κλάδους κοινωνικής ασφάλισης, την έννοια ότι μια ρύθμιση όπως αυτή που περιέχεται στον RWW, η οποία παρουσιάζει χαρακτηριστικά τόσο κοινωνικής ασφάλισης όσο και κοινωνικής πρόνοιας, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής αυτού του κανονισμού, οπότε το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ένας εργαζόμενος απήλαυε των ευεργετικών αποτελεσμάτων αυτής της ρυθμίσεως μπορεί να θεωρηθεί ως περίοδος ασφάλισης που πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη για να κριθεί αν υφίσταται δικαίωμά του για παροχές ανεργίας στο Βέλγιο;»

- 19 Το αιτούν δικαστήριο, απαντώντας σε αίτημα του Δικαστηρίου για παροχή διευκρινίσεων βάσει του άρθρου 104, παράγραφος 5, του Κανονισμού του Διαδικασίας, είπε ότι η Marie-Josée Verwayen-Boelen δεν είχε συμπληρώσει προσφάτως τις απαιτούμενες από τη βελγική νομοθεσία περιόδους ασφάλισης ή απασχολήσεως.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 20 Από την απόφαση περί παραπομπής και τη διατύπωση του προδικαστικού ερωτήματος προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο προβληματίζεται ως προς τον χαρακτηρισμό του RWW σε σχέση με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 και ως προς την υπαγωγή της εθνικής αυτής νομοθεσίας στο ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του ως άνω κανονισμού προκειμένου να αποφασίσει αν χωρεί εφαρμογή των κανόνων περί συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης και/ή απασχολήσεως του άρθρου 67 του ίδιου κανονισμού.

- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου δεν αφήνει περιθώριο καμιάς εύλογης αμφιβολίας, οπότε το Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 22 Όπως προκύπτει από τις διευκρινίσεις του αιτούντος δικαστηρίου, δεν αμφισβητείται ότι η Marie-Josée Verwayen-Boelen δεν συμπλήρωσε προσφάτως καμία από τις απαιτούμενες από τη βελγική νομοθεσία περιόδους ασφαλίσεως ή απασχολήσεως.
- 23 Όμως, από τη σαφή διατύπωση του άρθρου 67, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71 προκύπτει ότι, εκτός των περιπτώσεων που αναφέρει ειδικώς η διάταξη αυτή, δεν χωρεί συνυπολογισμός των περιόδων ασφαλίσεως ή απασχολήσεως βάσει της παραγράφου 1 ή 2 του άρθρου 67 του εν λόγω κανονισμού, όταν ο ενδιαφερόμενος δεν έχει συμπληρώσει αμέσως προηγουμένως περιόδους ασφαλίσεως ή απασχολήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας βάσει της οποίας ζητούνται οι παροχές (βλ. αποφάσεις της 20ής Φεβρουαρίου 1997, C-88/95, C-102/95 και C-103/95, Martínez Losada κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-869, σκέψεις 36 και 38, και της 25ης Φεβρουαρίου 1999, C-320/95, Ferreira Alvite, Συλλογή 1999, σ. I-951, σκέψεις 16 έως 18).
- 24 Επιβάλλεται εξάλλου η υπενθύμιση ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, στο πλαίσιο του κανονισμού 1408/71, ο συνυπολογισμός από ένα κράτος μέλος των περιόδων απασχολήσεως ή ασφαλίσεως που έχει συμπληρώσει ο ενδιαφερόμενος υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, σκοπός του οποίου είναι να εξακριβωθεί αν θα του χορηγηθεί παροχή ανεργίας, διέπεται μόνον από το άρθρο 67 του εν λόγω κανονισμού (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Martínez Losada κ.λπ., σκέψη 27).

- 25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, αρκεί, επομένως, η διαπίστωση ότι το άρθρο 67, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1408/71 δεν εφαρμόζεται σε καταστάσεις όπως αυτή της κυρίας δίκης, χωρίς επιπλέον να πρέπει να επαληθεύεται αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής της διατάξεως αυτής, ιδίως αυτή που αφορά ειδικώς το προδικαστικό ερώτημα.
- 26 Λαμβανομένων υπόψη των προηγουμένων σκέψεων, επιβάλλεται να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο η απάντηση ότι, σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71, ο κανόνας του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης ή απασχολήσεως των παραγράφων 1 ή 2 του ίδιου άρθρου εξαρτάται, πλην των περιπτώσεων που αναφέρει ειδικά η παράγραφος 3, από την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει αμέσως προηγουμένως περιόδους ασφάλισης ή απασχολήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας βάσει της οποίας ζητούνται οι παροχές ανεργίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 27 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ολλανδική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που υπέβαλε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 4ης Μαΐου 2000 το Arbeidshof te Antwerpen, αποφαινεται:

Σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, ο κανόνας του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης ή απασχολήσεως των παραγράφων 1 ή 2 του ίδιου άρθρου εξαρτάται, πλην των περιπτώσεων που αναφέρει ειδικά η ως άνω παράγραφος 3, από την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει αμέσως προηγουμένως περιόδους ασφάλισης ή απασχολήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας βάσει της οποίας ζητούνται οι παροχές ανεργίας.

Λουξεμβούργο, 4 Μαρτίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

P. Jann